

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФАКУЛТЕТ ПОЛИТИЧКИХ НАУКА

НАСТАВНО – НАУЧНОМ ВЕЋУ

На основу члана 76. става 2. и члана 78. Закона о науци и истраживању („Службени гласник Републике Србије“, бр. 49/2019) и чланова 8, 12, 14. и 15. став 3. Правилника о стицању истраживачких и научних звања („Службени гласник Републике Србије, бр. 159/2020), чланова 2, 3, 6-8. Правилника о условима и поступку за избор у истраживачка звања као и правима и обавезама лица бираних у истраживачка звања која имају заснован радни однос на Универзитету у Београду - Факултету политичких наука (Универзитет у Београду - Факултет политичких наука, 08-1006, 19.05.2022) и одлуке Наставно-научног већа којом је именована Комисија за припрему реферата за избор Мионе Гајић у истраживачко звање – истраживач-сарадник, Комисија у саставу: проф. др Јасна Хрнчић, Универзитет у Београду – Факултет политичких наука, проф. др Мирослав Бркић, Универзитет у Београду – Факултет политичких наука и доц. др Вера Деспотовић, Универзитет у Новом Саду – Филозофски факултет, подноси Већу следећи

ИЗВЕШТАЈ О ИЗБОРУ У ИСТРАЖИВАЧКО ЗВАЊЕ

ИСТРАЖИВАЧ – САРАДНИК

I Основни биографски подаци

Миона Гајић је рођена [REDACTED] године у [REDACTED].

Формална едукација

- Основне академске студије на Факултету политичких наука Универзитета у Београду, смер социјална политика и социјални рад, уписала је 2013. године, а дипломирала 2017. године са просечном оценом 9,35.

- Мастер академске студије на студијском програму социјалног рада на истом факултету уписала је 2017/2018. године, а завршни рад под називом „Остваривање права на партиципацију адолесцената на хранитељству у Републици Србији: перспектива стручних радника одбранила је 16.06.2020. године оценом 10 (општи успех 9,87).
- 2020. године је уписала докторске академске студије политикологије на Факултету политичких наука, смер социјална политика и социјални рад (општи успех положених испита 10,00).
- 2024. године је пријавила докторску дисертацију под називом „Карактеристике и исходи интервенција центра за социјални рад у заштити деце млађе од 14 година у сукобу са законом у Републици Србији“.

Радно ангажовање

Током мастер студија школске 2017/18 и 2018/19 године је била ангажована као сарадник у настави (демонстратор) на више предмета из научних области Теорија и методологија социјалног рада и Подручја примене социјалног рада (Социјални рад са појединцем и Социјални рад са децом и младима).

Од априла 2021. године је запослена на Универзитету у Београду-Факултету политичких наука у звању истраживач-приправник, у којем се налази и данас. Од тада учествује у извођењу практичне наставе на више предмета на смеру за социјалну политику и социјални рад, из ужих научних области Подручја примене социјалног рада и Теорија и методологија социјалног рада.

Ове школске 2023/2024. године је укључена у организацију наставе и извођење вежби на 6 предмета: Теорија социјалног рада, Ментално здравље, Социјални рад у заједници, Комуникацијске вештине, Социјални рад и болести зависности и Социјални рад са децом и младима са проблемима у понашању. У раду са студентима је добро организована, посвећена, предана, предусретљива и креативна. Са колегама на смеру квалитетно сарађује и даје допринос квалитету извођења наставе.

Поред рада у настави на Универзитету у Београду-Факултету политичких наука укључена је и у организацију следећих стручних скупова Одељења за социјалну политику и

социјални рад: Сусрети социјалних радника (2021, 2022, 2023, 2024) и Међународни аспекти социјалне политике и социјалног рада (2023).

Укључност у рад студентских и струковних удружења

- Током основних студија је била активан члан невладине студенстке организације Унија студената социјалног рада где је стекла богато волонтерско искуство у раду са различитим корисничким групама и организацијама цивилног друштва. Такође, Миона Гајић је била члан Студентског парламента Факултета политичких наука и студентски представник на Одељењу за социјалну политику и социјални рад.
- Још у току ОАС показивала је интересовање за научно истраживачки рад и учествовала на студентским конференцијама као што је Регионални конгрес студената социјалног рада у Београду (2016), Скопљу (2017) и Сарајеву (2018).
- Од 2022. године је члан Управног одбора удружења Друштво социјалних радника Србије.

II Преглед стручног и научног рада

Упоредо са формалним процесом образовања, Миона Гајић је објавила седам научних радова, имала пет излагања на конференцијама и учествовала у пет научно истраживачких пројеката.

Радови у међународним часописима:

1. Вучинић Јовановић, М., Хрнчић, Ј., Гајић, М. (2023). Evidence-based practice at the center of paradigm shift in social work? *Sociological Review*, Vol. LVII, no. 4, pp. 1401-1426. **Категоризација: M23**
2. Гајић, М., Хрнчић, Ј., Вучинић Јовановић, М. (2023). Услуге у заједници за децу и младе са проблемима у понашању и у сукобу са законом: идеја и реализација дневног боравка. *Српска политичка мисао*, бр. 3/23, вол 81, стр. 227-249. **Категоризација: M24**
3. Гајић, М. (2022). О положају деце ромске националности у систему социјалне заштите у Србији. *Српска политичка мисао*, бр. 1/22, год. 29, вол.75, стр. 267-289. **Категоризација: M24**

Радови у националним часописима:

4. Богдановић, Ј., Гајић, М., Петровић, В. (2023). The provision of mental health protection services through the public and civil sectors in the Republic of Serbia. *Facta Universitatis, Series: Philosophy, Sociology, Psychology and History*, Vol. 22, No3, pp. 127-139. **Категоризација: М52**
5. Гајић, М. (2021). Плурализам услуга и пружалаца услуга у заједници за старије-осврт на услугу помоћ у кући за старије у Србији. *Геронтологија*, 49(1), 59-81. **Категоризација: М52**
6. Јанковић, Д., Гајић, М. (2019). Права деце на алтернативном старању и одговарајућа законска регулатива. *Социјална политика*. Београд: Институт за политичке студије и Удружење стручних радника социјалне заштите Србије. (3/2019). стр. 29-45. **Категоризација: М52**

Поглавље у зборнику радова:

7. Гајић, М. (2022). Појединац и друштво из угла теорије оснаживања у социјалном раду. Зборник радова: Индивидуалност и колективитет из перспективе интердисциплинарних истраживања, 22. Конференција са међународним учешћем (Београд, 15-16.05.2022.). Центар за емпиријска истраживања религије (ЦЕИР), Нови Сад и Породични разговори, Београд стр. 425-446. **Категоризација: М44У**

Излагања на научним и стручним скуповима:

1. Јанковић, Д., Марковић, М., Гајић, М. (2023). Остваривање права привремено расељених лица из Украјине у Републици Србији: изазови и перспективе интеграције. Национална научна конференција „Међународни аспекти социјалне политике и социјалног рада у време криза и конфликта“, Универзитет у Београду-Факултет политичких наука, Београд, 12.12.2023.
2. Хрнчић, Ј., Гајић, М. (2022). Одрживост услуге дневног боравка за децу и младе са проблемима у понашању. „27. Октобарски сусрети у социјалној заштити: Друштвене кризе, прилагођавање, развој“. Ниш, 24-25.10.2022.

3. Гајић, М. (2022). Појединац и друштво из угла теорије оснаживања у социјалном раду. 22. Међународна ЧЕИР конференција: „Индивидуалност и колективитет из перспективе интердисциплинарних истраживања“. Београд, 15-16.06.2022.
4. Гајић, М., Јанковић, Д. (2021). Професионални идентитет и медијска слика социјалне заштите у Републици Србији. Научно-стручна конференција „Солидарност у свету који се мења: перспективе и изазови за социјални рад и социјалну политику“, 41. Сусрети социјалних радника, Београд: Универзитет у Београду - Факултет политичких наука. Београд, 04.06.2021.
5. Јанковић, Д., Гајић, М. (2019). Истицање важности права деце на алтернативном старању са посебним освртом на право на идентитет и право на партиципацију. Научно-стручна конференција са међународним учешћем „Савремени изазови социјалне заштите - осетљиве групе, програми и исходи“, 40. Сусрети социјалних радника, Београд: Универзитет у Београду - Факултет политичких наука. Београд, 09.06.2020.

Учешће у научним и стручним истраживачким пројектима

Миона Гајић је учествовала у следећим истраживачким пројектима:

1. „Хранитељство и добробит адолесцената: истраживање за унапређење политика и пракси (2018-2019)“ као истраживач-сарадник,
2. “Ко-креација знања и изградња еспертизе за заштиту деце погођених миграцијама-Развој курикулума (2020)” као истраживач-сарадник,,
3. „Мапирање дјечије партиципације у доношењу одлука за подручје Републике Србије (2023-2024)“ као истраживач-асистент,,
4. „Подршка професионалцима и родитељима за ненасилно дисциплиновање деце-обука стручњака из система социјалне заштите (2022)“ као координатор на пројекту.

Додатне едукације

Учестовала је на многобројним семинарима/радионицама и завршила следеће програме обуке:

- „Волонтерски рад у служби подршке деци са инвалидитетом (2016)“,

- „Комуникацијске вештине у социјалном раду (2016)“,
- „Родно засновано насиље“ (2018)“,
- тренинг тренера “Алтернативна брига и права деце у Србији (2018)“,
- „Вештине комуницирања са децом и младима са проблемима у понашању (2023)“,
- „Буди рука која воли и реч која соколи (2022)“.

III Оцена научних радова

Кандидаткиња је 2020. године израдила завршни рад мастер академских студија под називом: „Остваривање права на партиципацију адолесцената на хранитељству у Републици Србији: перспектива стручних радника“. Како право на партиципацију и његово суштинско остваривање не би остало само на декларативном нивоу кандидаткиња је фокус рада усмерила на важност разумевања овог права од стране одраслих (стручних радника- водитеља случаја и саветника за хранитељство) који заузимају битно место у животу и одрастању деце на алтернативном старању. Општи циљ рада је одређен као разумевање начина остваривања права на партиципацију адолесцената на хранитељству са становишта стручних радника. Спроведено је експлоративно и апликативно истраживање. Научни значај овог истраживања огледа се у аналитичкој дескрипцији начина на који стручни радници примењују и образлажу поступке за партиципацију адолесцената на хранитељству. Узорак је обухватао 39 стручних радника, 20 саветника за хранитељство и 19 водитеља случаја у 3 града у Србији, Новом Саду, Београду и Нишу. Стручни радници изабрани су као важни актери живота адолесцената јер њихова перспектива даје јединствен увид у право на партиципацију, учешће адолесцената у доношењу важних одлука као и ниво компетенција стручних радника у овом погледу. Подаци су прикупљани у путем разговора у укупно 6 фокус група (три са водитељима случаја и три са саветницима за хранитељство). Транскрипти фокус група обрађени су тематском анализом обраде података. Налази су приказани и дискутовани са становишта права детета и теорије позитивног развоја младих. Резултати овог истраживања указују на недовољно развијену праксу партиципације. Анализа показује да стручни радници у систему социјалне заштите партиципацију младих вреднују као важну, истичу њен значај за добробит адолесцента, али више у формалном смислу. Поређењем искустава и гледишта водитеља случаја и саветника за хранитељство ауторка долази до закључка да су саветници за хранитељство

исказали за нијансу боље разумевање партиципације али и они као и водитељи случаја истичу бројне препреке за остваривање смислене партиципације адолесцената на хранитељству. Препреке запажају код незадовољавајуће комуникације, недостатка времена које би посветили адолесценту, оптерећености великим бројем случајева због недостатка људи у систему социјалне заштите услед честих промена водитеља случаја и саветника. Кандидаткиња је закључила да самостално и на прави начин подржано одлучивање адолесцента од стране стручних радника није препознато као највиши ниво партиципације у нашој земљи. Она указује да у систему социјалне заштите партиципација још увек није схваћена као процес који започиње од уласка детета у систем алтернативног старања, а још мање као интеракција између свих актера овог система, у којем централно место заузима млада особа.

Рад „Права деце на алтернативном старању и одговарајућа законска регулатива“ имао је за циљ свеобухватно објашњење значаја и елемената два врло комплексна права, права на партиципацију и права на идентитет, чије остваривање доприноси здравом развоју деце и младих на алтернативном старању. У раду се истиче да деца у систему алтернативне бриге заслужују једнаке могућности и једнако поштовање права као и деца која живе у биолошким породицама. Позивајући се на Конвенцију о правима детета, концепт људских права и један од четири најважнија принципа у области заштите деце, њихов најбољи интерес, указује се на важност процене најбољег интереса детета у свим фазама рада на случају са дететом. У том контексту, право на партиципацију и право на идентитет су неизоставни елементи процене најбољег интереса детета. У раду се такође истиче тренутно непостојање закона који обједињује сва права детета на једном месту, а чији нацрт је написан на иницијативу Савета за права детета 2019. године.

Прегледни чланак „Плурализам услуга и пружалаца услуга у заједници за старије- осврт на услугу помоћ у кући за старије у Србији“ полази од феномена старења становништва као демографског тренда 21. века, због чега се Република Србија суочава са променама у демографској структури, повећањем броја старије популације. Рад има за циљ анализу истраживања о потребама старијих и услузи помоћи у кући на територији Републике Србије, као и давање на доказима заснованих препорука за њен даљи развој. Подаци су обрађени квалитативном анализом садржаја научне литературе. Рад у првом делу обухвата

приказ и анализу статистичких података везаних за демографску структуру становништва Србије, анализу концепта дуготрајне заштите за старије, приказ регулативе о садржају услуге помоћ у кући и њену имплементираност, као и приказ расположивости програма обуке за пружање услуге помоћ у кући за старије. Други део рада посвећен је детаљном приказу постојећих истраживања о потребама старијих за услугом помоћи у кући. Дат је осврт на потребу ефикаснијег планирања и дистрибуције услуга у заједници, као и на неопходност и потребу за успостављањем плурализма услуга. У закључку ауторка указује на неопходност унапређења система социјалне заштите, јачање кадровске структуре и волонтерских центара, као и прилагођавање политика потребама старијих особа са циљем обезбеђивања што квалитетније неге, вишег степена инклузије, те поштовања права и партиципације старијих у свим сферама друштвеног живота.

У раду „О положају деце ромске националности у систему социјалне заштите у Србији“ кандидаткиња анализира истраживања која се баве утицајем етничких и расних предрасуда и дискриминације на психосоцијални развој деце, припадника маргинализованих група. Подаци су обрађени квалитативном анализом садржаја научне литературе. У првом делу рада ауторка дефинише основне појмове попут етничке групе, расе, предрасуда и дискриминације. Након тога, даје кратак приказ извора предрасуда, као и функција стереотипа и предрасуда. Посебну пажњу посвећује утицају расних и етничких предрасуда на психосоцијални развој деце припадника ромске националне мањине и анализи њиховог положаја у систему социјалне заштите у Републици Србији. Истиче се да је унапређење положаја деце ромске националне припадности један је од приоритетних циљева бројних стратешких докумената у нашој земљи. Указује се на неопходност промена система социјалне заштите, унапређења законодавног оквира и усвајања нових вештина и метода рада запослених кроз културно компетентну праксу, кроз конципирање антидискриминаторних и интеркултуралних политика, мера и активности које спроводе државни органи (систем образовања, здравства и социјалне заштите), локална самоуправа, организације цивилног друштва и медији. Оснаживање корисника и њихово укључивање у нове програме рада, намењене деци и породицама из маргинализованих друштвених група на најранијем узрасту такође се наводи као један од приоритета усмерених на побољшање њиховог положаја у свим друштвеним системима.

Рад „Појединац и друштво из угла теорије оснаживања у социјалном раду“ имао је за циљ приказ теорије оснаживања и њених основних елемената, предности и ограничења, као и идентификација неопходних промена важних за побољшавање примене овог концепта у пракси, са циљем оснаживања како појединаца тако и друштвене заједнице. Подаци су обрађени квалитативном анализом садржаја научне литературе. Ауторка у првом делу дефинише појмове важне за разумевање теорије оснаживања попут појма моћи, снаге, стигме. Затим даје приказ историјског развоја теорије оснаживања и њене позиције у социјалном раду, универзалних и кључних концепата теорије као и њених главних принципа и циљева. Централни део рада односи се на приказ примене теорије оснаживања у социјалном раду на микро, мезо и макро нивоу. Снага и моћ се може повратити на нивоу микро праксе када социјални радници помажу корисницима да увиде своју важност у оквиру друштва. На нивоу мезо праксе, социјални радници могу помоћи групи и заједници да развију своју колективну свест и поврате моћ. На макро нивоу социјални радници настоје да се залажу за примену политике која је инклузивна, утемељена на принципима социјалне правде, солидарности и једнакости, и ослобађајућа за све категорије становништва. Кандидаткиња приказује неколико истраживања која указују на успешност и позитивне исходе примене ове теоријске перспективе на директни рад са корисницима. Савремена пракса као и напуштање традиционалних метода рада доноси нужне промене које изискују и промене код самих стручних радника, које представљају изазов за систем социјалне заштите наводи се у закључку рада. Усвајајући нова знања, технике и вештине социјални радници би требали да се залажу за оснажујући насупрот патерналистичком социјалном раду.

Коауторски рад „Услуге у заједници за децу и младе са проблемима у понашању и у сукобу са законом: идеја и реализација дневног боравка“ имао је за циљ сагледавање актуелне ситуације у реализацији услуге дневног боравка за децу и младе са проблемима у понашању и потреба за њеним даљим развојем. Указује се на значај ове услуге за развој деце и њихову добробит, наводећи резултате истраживања коришћења ове услуге у другим земљама и начин њихове имплементације. Приказују се доступни статистички подаци о броју деце у сукобу са законом и са проблемима у понашању у Републици Србији, а који би могли да буду потенцијални корисници услуге дневног боравка. Указује се да је наша земља обезбедила солидну нормативну основу за развој услуга у заједници и

њихову диверзификованост, али да недостају услуге за децу и младе са проблемима у понашању у локалним заједницама, као и квалификовано особље за њихово спровођење. Спроведено је истраживање квалитативног типа и трансверзалног дизајна. За потребе истраживања конструисана су два упитника и два полуструктурирана интервјуа. Узорак је обухватио три од пет стручних радника запослених у јединим лиценцираним дневним боравцима ове врсте у тренутку истраживања - у Бору и Крагујевцу. Подаци су обрађени квалитативном анализом садржаја. Резултати указују на важност останка деце и младих у њиховом природном окружењу, партиципације њих и њихових породица у сваком кораку реализације услуге, адекватне обуке стручњака, борбе против предрасуда због којих они не добијају заштиту која им је потребна и развијања механизма одрживости њеног квалитета и ефикасности. Показује се недостатак системског решења за развијање и одрживост ове услуге, која је често препуштена пројектном финансирању.

У коауторском раду „Пракса заснована на доказима у средишту парадигматског преокрета у социјалном раду?“ полазећи од модела научног развоја Томаса Куна као теоријскоаналитичког оквира, приказује се текућа дебата као израз кризе и сукоба између модерних и постмодерних парадигми, узимајући у обзир њихове основне онтолошке, епистемолошке, методолошке и аксиолошке поставке. У раду се приказује развој праксе засноване на доказима кроз сукцесију стадијума нормалне науке и кризе, а затим се дискутују основни модернистички и постмодернистички аргументи, чиме се отвара питање импликација овог сукоба на примену и даљи развој приступа праксе засноване на доказима у социјалном раду. Ауторке су приликом анализе користиле методе анализе садржаја, компаративне и наративне анализе, као и синтезе. Закључује се да, упркос привидној непомирљивости ових приступа, њихова критичка интеракција, осветљена кроз Кунове идеје о научним парадигмама, игра кључну улогу у развоју праксе засноване на доказима.

Коауторски рад „Пружање услуга заштите менталног здравља кроз јавни и цивилни сектор у Републици Србији“ има за циљ да прикаже и анализира услуге менталног здравља у оквиру јавног и цивилног сектора у Републици Србији“. Основни примењени метод у раду је анализа садржаја. Резултати показују да су до сада креиране и реализоване одређене услуге и мере унапређења заштите менталног здравља, али циљеви у контексту

свеобухватне реформе система заштите менталног здравља још увек нису остварени. Највећи изазови пружања услуга заштите менталног здравља поред недостатака финансијских ресурса су и даље неусаглашеност нормативних докумената из ове области, доминација терцијарних здравствених служби у пружању третмана, недостатак услуга у заједници, слаба укљученост цивилног сектора и слаба међусекторска сарадња између различитих система. Услед недостатака свеобухватних регистара услуга и транспарентности података, у овом раду приказан је велики број услуга, али не и све постојеће услуге заштите менталног здравља јавног и цивилног сектора које се односе на одрасле особе са проблемима менталног здравља. Уз немогућност да се сагледају све постојеће услуге заштите менталног здравља, ограничење овог рада је и недостатак приказа пружања услуга кроз приватни сектор. У закључцима рада се наводи да би заштита менталног здравља у Републици Србији требала да буде усмерена на превазилажење јаза између докумената политика менталног здравља, легислативе и праксе, промоцију деинституционализације, успостављање здравствено социјалних услуга и система подршке у заједници, као и потрагу за моделима заштите који ће особама са проблемима менталног здравља омогућити бољу социјалну инклузију и испуњење социјалних, економских и свих других људских права.

IV Пријава докторске дисертације

Миона Гајић је 2024. године пријавила тему докторске дисертације под називом „Карактеристике и исходи интервенција центра за социјални рад у заштити деце млађе од 14 година у сукобу са законом“. *Општи циљ* овог истраживања чине научна дескрипција, компарација и објашњење карактеристика и исхода интервенција центра за социјални рад у оквиру социјалне и породично-правне заштите деце млађе од 14 година у сукобу са законом, као и повезаност исхода интервенција са карактеристикама сукоба са законом детета, типом смештаја, индивидуализованошћу интервенција и нивоом партиципације. *Општа хипотеза истраживања гласи:* Ниво у којем интервенције одговарају потребама и проблемима деце млађе од 14 година у сукобу са законом и тежини њиховог антисоцијалног понашања је позитивно повезан са исходима третмана.

Планирано је апликативно, експлоративно, дескриптивно и експанаторно истраживање мешовитог квантитативног и квалитативног типа. Подаци ће бити прикупљани из

примарних и секундарних извора. Истраживањем ће бити обухваћено 200 деце млађе од 14 година у сукобу са законом на евиденцији центра за социјални рад (активних у 2022. години). Примењене технике су интервју, фокус група, анализа досеја, анкета.

Значај истраживања се огледа у теоријско-емпиријској анализи, научној дескрипцији и компарацији карактеристика и исхода интервенција које примењује центар за социјални рад приликом рада са децом млађом од 14 година у сукобу са законом (кривична дела и прекршаји). Истраживањем ће се прикупити на доказима засновани подаци о ефикасности актуелних интервенција (на основу података из досијеа, као и на основу процене стручних радника, деце и њихових родитеља/ старатеља/ хранитеља), актуелним изазовима стручних радника у раду са овом децом и њиховим родитељима/старатељима/хранитељима као и о ресурсима који су им на располагању. Истраживањем ће бити обухваћене перцепције деце и њихових родитеља/старатеља/хранитеља при чему ће се осветлити и аспект њиховог учешћа у стручним поступцима и процена исхода интервенција. Сагледавањем различитих искустава и осветљавањем препрека, резултати истраживања могу послужити за разумевање домета интервенција, њихово унапређење, као и унапређење приступа и пракси прилагођених деци и њиховим потребама, што може довести до смањења рецидива, деци дати шансу поновне реинтеграције у друштвене токове, а друштву корисне чланове заједнице у будућности.

V Закључно мишљење и предлог Комисије

На основу детаљне анализе пријаве кандидаткиње као и приложене докумнетације, а имајући у виду изузетан академски и истраживачки успех, истрајност и посвећеност континуираном унапређивању професионалних знања као и искуство у педагошком раду, Комисија је једногласно закључила да кандидаткиња Миона Гајић испуњава све законом предвиђене услове за стицање звања истраживач – сарадник.

Комисија предлаже Наставно – научном већу Факултета политичких наука – Универзитета у Београду, да усвоји Извештај и донесе одлуку о избору кандидаткиње Мионе Гајић у истраживачко звање: истраживач – сарадник.

У Београду, 29. марта 2024. године.

КОМИСИЈА

Проф. др Јасна Хрнчић, редовни професор
Универзитет у Београду – Факултет политичких наука

Проф. др Мирослав Бркић, редовни професор
Универзитет у Београду – Факултет политичких наука

Доц. др Вера Деспотовић, доцент
Универзитет у Новом Саду – Филозофски факултет
